

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Biroul permanent al Senatului
Bp 701 16.04.2012

NR. 565 / DPSG
DATA 22.03.2012

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru reglementarea unor măsuri privind cerșetoria*”, inițiată de domnul deputat Nicolae Păun – Grupul parlamentar al Minorităților Naționale (Bp. 701/2011).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare combaterea cerșetoriei, care, potrivit *Expunerii de motive*, este un fenomen ce a luat amploare în România și împotriva căruia „*acțiunile poliției sunt limitate de lacunele legislației*”.

II. Observații

1. În prezent, potrivit reglementărilor în vigoare activitatea de cerșetorie este incriminată deja prin art. 326 din *Codul penal* și constă în fapta persoanei care, având capacitatea de a munci, apelează în mod repetat la mila publicului, cerând ajutorul material.

Astfel, apreciem că incriminarea din *Codul penal* este îndestulătoare, nefiind nevoie de o altă reglementare ce ar dubla-o inutil.

Mai mult, prin *Legea nr. 286/2009, noul Cod penal*, s-a renunțat la incriminarea distinctă a acestei infracțiuni în forma consacrată de *Codul penal*

în vigoare. În schimb, *noul Cod penal* prevede două incriminări noi, conexe cerșetoriei, menite să răspundă unor situații frecvente în ultimii ani, și anume exploatarea cerșetoriei practicate de un minor sau o persoană cu dizabilități (determinarea la practicarea cerșetoriei sau obținerea de foloase de pe urma acestei activități) și respectiv, folosirea unui minor, de către majorul care are capacitatea de a munci, în scopul de a obține astfel ajutor material din partea publicului. Această din urmă situație (spre exemplu o femeie care merge la cerșit, iar pentru a inspira milă publicului ține un copil în brațe) prezintă un evident pericol, nu doar prin aceea că lezează grav demnitatea umană, copilul ajungând să fie folosit ca un obiect de recuzită, dar periclitează sănătatea sau chiar viața minorului, date fiind condițiile în care acesta este ținut în timpul cerșitului (temperaturi foarte scăzute sau foarte ridicate, ploaie etc.).

Astfel, în art. 214 din *noul Cod penal*, se incriminează exploatarea cerșetoriei, această infracțiune având următorul conținut:

„(1) *Fapta persoanei care determină un minor sau o persoană cu dizabilități fizice ori psihice să apeleze în mod repetat la mila publicului pentru a cere ajutor material sau beneficiază de foloase patrimoniale de pe urma acestei activități se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.*

(2) *Dacă fapta este săvârșită în următoarele împrejurări:*

a) *de părinte, tutore, curator ori de către cel care are în îngrijire persoana care cerșește;*

b) *prin constrângere,*

pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani”.

2. În ceea ce privește **art. 5** din propunerea legislativă, semnalăm faptul că nu este necesară menționarea măsurii confiscării sumelor de bani rezultate din cerșetorie, deoarece prin proiectul *Legii de punere în aplicare a noului Cod de procedură penală* s-a renunțat la menționarea expresă a acestei măsuri, aplicându-se dispozițiile generale din *Codul penal* privind confiscarea, fără a fi necesară reluarea acestei prevederi într-o normă specială.

De altfel, în prezent, se află în dezbaterile Comisiei juridice a Camerei Deputaților proiectul de *Lege pentru modificarea și completarea Codului penal și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal*, pentru reglementarea în dreptul intern a confiscării extinse, ce transpune în dreptul românesc prevederile art. 3 din *Decizia-cadru 2005/212/JAI din 24 februarie 2005 a Consiliului privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea*. Confiscarea extinsă presupune reglementarea acelor cazuri expres și limitativ prevăzute în care desfășurarea de către o persoană în mod constant, pe o anumită perioadă de timp, de activități cu caracter infracțional de o

gravitate sporită, cumulată cu lipsa altor venituri licite, este considerată ca fiind un probatoriu suficient pentru a permite instanței să constate caracterul ilicit al veniturilor obținute pe perioada derulării activităților cu caracter infracțional.

3. În concluzie, din considerente vizând predictibilitatea, stabilitatea și coerența cadrului legislativ în materia dreptului penal și ținând seama de faptul că, prin recenta adoptare a *noului Cod penal*, atât Guvernul, cât și Parlamentul și-au exprimat opțiunile pentru o serie de aspecte de politică penală, apreciem că se impune asigurarea unei abordări unitare în domeniul politicilor normative preconizate în viitor în aceste domenii.

În acest context, precizăm că se impune asigurarea concordanței noilor reglementări ce urmează a fi promovate cu soluțiile legislative instituite de *noul Cod penal*. Adoptarea unor reglementări care ar cuprinde soluții divergente sau necorelate în raport cu principiile și instituțiile din domeniul dreptului penal ar putea determina bulversarea practicii judiciare și a doctrinei în aceste materii, pe de o parte, până la data intrării în vigoare a noilor coduri, iar, pe de altă parte, ulterior datei menționate, când ar urma să fie abrogate reglementările în cauză și să își găsească aplicabilitate prevederile noilor coduri.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Mihai – Răzvan UNGUREANU

Domnului senator **Vasile BLAGA**

Președintele Senatului